

Sygn. akt II CSK 268/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku M. C., B. S. i K. M.

przy uczestnictwie W. M. , J. M., D. K. , H. K., R. Z., J. T., A. N., W. N., Z. N., J. N., K. N. i W. N.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyń
od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt III Ca 1030/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni prawa a także usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji celu jakiemu służy skarga kasacyjna i postępowanie wywołane jej wniesieniem służy instytucja tzw. przedsądu ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., tylko bowiem w razie spełnienia jednej z nich, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik wnioskodawczyń M. C., B. S. oraz K. M. w starannie opracowanej skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 4 grudnia 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wskazując na oczywiste naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. przez niewyjaśnienie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia jego podstawy prawnej. W ocenie pełnomocnika wnioskodawczyń brak wyjaśnienia podstawy prawnej orzeczenia uniemożliwia oparcie skargi kasacyjnej na podstawie przewidzianej w art. 398³ § 1 k.p.c. a tym samym uniemożliwia weryfikację rozstrzygnięcia w postępowaniu wywołanym skargą kasacyjną.

Szczegółowa analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz motywów zaskarżonego orzeczenia nie pozwala na stwierdzenie, że przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia doszło do oczywistego naruszenia prawa, którego skutkiem było wydanie przez Sąd Okręgowy orzeczenia oczywiście wadliwego. Okoliczność, że w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w części wyjaśniającej jego podstawę prawną Sąd nie wskazał zastosowanego przepisu prawa materialnego, nie prowadzi do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest oczywiście wadliwe. Sąd Okręgowy wskazał na ustalenia relewantne w postępowaniu o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie oraz - co jest

istotne - dokonał ich oceny prawnej w przedmiocie spełnienia przez poprzedniczkę prawną wnioskodawczyń przesłanek nabycia przez zasiedzenie udziału we współwłasności nieruchomości.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).